

Početna stranica>Vaša prava>Optuženik (kazneni postupak)

Izvorna jezična inačica ove stranice [de](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: [es](#) već su prevedeni.

Swipe to change

španjolski

Verdachten (in strafzaken)

Austrija

In deze informatiebladen wordt uitgelegd wat er gebeurt als iemand van een strafbaar feit wordt verdacht of in staat van beschuldiging wordt gesteld. In het Oostenrijkse recht pleegt u alleen een strafbaar feit wanneer u een specifieke wettelijke bepaling schendt die van kracht was op het moment dat het feit werd gepleegd. Het recht van strafvervolgning is een voorrecht van de staat. Het openbaar ministerie (*Staatsanwaltschaft*), dat leiding geeft aan de justitiële politie (*Kriminalpolizei*), en de rechtbanken moeten de feiten vaststellen en alle omstandigheden ophelderen die van belang zijn om de feiten te beoordelen.

Rechten van verdachten in strafzaken

In deze informatiebladen wordt uitgelegd wat er gebeurt als iemand van een strafbaar feit wordt verdacht of in staat van beschuldiging wordt gesteld.

In het Oostenrijkse recht pleegt u alleen een strafbaar feit wanneer u een specifieke wettelijke bepaling schendt die van kracht was op het moment dat het feit gepleegd werd. Het recht van strafvervolgning is een voorrecht van de staat. Het openbaar ministerie (*Staatsanwaltschaft*), dat leiding geeft aan de justitiële politie (*Kriminalpolizei*), en de rechtbanken moeten de feiten vaststellen en alle omstandigheden ophelderen die van belang zijn om de feiten te beoordelen.

In de volgende informatiebladen wordt uitgelegd wat uw rechten zijn als verdachte wanneer er in Oostenrijk strafvervolgning tegen u wordt ingesteld. U geniet verschillende rechten in elke fase van de procedure. De belangrijkste stappen van de procedure worden beknopt toegelicht, zodat u snel toegang krijgt tot de informatie die u nodig hebt.

Samenvatting van de strafprocedure

In beginsel bestaat de strafprocedure in Oostenrijk uit drie fasen:

het strafrechtelijk onderzoek,

het proces,

de procedure in hogere voorziening.

In de informatiebladen kunt u meer lezen over elk van deze fasen van de strafprocedure en over uw rechten. Deze informatie komt niet in de plaats van juridisch advies en is alleen bedoeld als richtsnoer.

Als u slachtoffer bent van een misdrijf, kunt u hier alle informatie over uw rechten vinden.

Klik op de links hieronder. U vindt de betreffende informatie hier:

[Mijn rechten tijdens het onderzoek](#)

[Mijn rechten tijdens het proces](#)

[Mijn rechten na afloop van het proces](#)

Laatste update: 01/06/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

1 - Mijn rechten tijdens het onderzoek

A. Verloopt het onderzoek anders omdat ik buitenlander ben?

Nee, dit heeft in principe geen gevolgen voor het strafrechtelijk onderzoek.

Als u zich niet voldoende verstaanbaar kunt maken in het Duits, hebt u het recht om een tolk te vragen. Deze zal kosteloos worden aangesteld tijdens uw verhoor. U bent niet verplicht vragen te beantwoorden als de tolk niet aanwezig is en dit wordt u ook afgeraden. De tolk vertaalt de vragen die u worden gesteld in een taal die u begrijpt, en vervolgens uw antwoorden in het Duits.

De tolk moet in ieder geval de informatie en instructies over rechtsvragen die u volgens de wet moeten worden verstrekt, vertalen. Als u dat wenst, zal de tolk u ook bijstaan in uw contacten met een toegewezen advocaat (maar niet met een zelf gekozen advocaat).

Als u in kennis wordt gesteld van een bevel van de rechtshandavingsinstanties of een rechterlijke beslissing, kunt u ook verzoeken om bijstand bij de vertaling van deze documenten. Als u uw dossier wilt raadplegen, kunt u alleen de hulp van een vertaler inroepen als u geen advocaat hebt en het onredelijk is te verwachten dat u zelf voor de vertaling van de relevante delen van het dossier zorgt.

B. Welke fasen zijn er in het onderzoek?

Het doel van het strafrechtelijke onderzoek is vast te stellen of er een strafbaar feit is gepleegd en zo ja, door wie.

Zodra er een onderzoek is ingesteld tegen een persoon die wordt verdacht van een bepaald strafbaar feit, wordt die persoon als verdachte beschouwd.

De rechtbank moet in het onderzoek bepaalde stappen nemen. Zij moet het strafbare feit reconstrueren en een zogeheten contradictoire procedure voeren.

De openbare aanklager (*Staatsanwalt*) en de verdachte zijn, samen met de advocaat van laatstgenoemde, bij deze procedure aanwezig en hebben het recht de ondervraagde personen vragen te stellen. De rechtshandavingsinstanties kunnen de rechtbank ook verzoeken om nadere bewijsvoering, als zij dit in het algemeen belang noodzakelijk achten.

Het openbaar ministerie en/of de justitiële politie mogen de meeste stappen van het onderzoek zelf en zonder toestemming van de rechtbank verrichten. Het gaat met name om onderzoek en verhoor, identiteitscontroles, inbeslagnemingen, onderzoek aan de kleding van een persoon en van de voorwerpen die hij of zij bij zich heeft enz.

Voor het opleggen en verlengen van voorlopige hechtenis is een gerechtelijk bevel nodig. Hetzelfde geldt voor het gebruik van dwangmaatregelen die verband houden met de grondrechten (bijvoorbeeld huiszoeking op plaatsen die worden beschermd door de onschendbaarheid van de woning, toegang tot bankrekeningen, telefoontaps of analyse van telefoongegevens).

Rechtshandhavinginstanties moeten het onderzoek staken als er geen strafbaar feit is gepleegd of als de vastgestelde feiten niet voldoende zijn om de verdachte te veroordelen. In alle andere gevallen moeten de rechtshandhavinginstanties, wanneer de feiten voldoende zijn vastgesteld, de verdachte voor de bevoegde rechtbank brengen.

De rechtshandhavinginstanties kunnen afzien van verdere vervolging in gevallen waarin het onderzoek niet is beëindigd maar waarin een veroordeling niet nodig lijkt omdat de verdachte (in de meeste gevallen) een boete betaalt. Deze optie is niet mogelijk wanneer het strafbare feit tot de dood van een persoon heeft geleid of wanneer het onder de bevoegdheid valt van een lekenrechter of een assisenjury, d.w.z. in gevallen waarin (gewoonlijk) een vrijheidsstraf van meer dan vijf jaar wordt opgelegd.

i. Bewijsgaring/onderzoeksbevoegdheden

De rechtbank moet in het onderzoek bepaalde stappen nemen. Zij moet het strafbare feit reconstrueren en een zogeheten contradictoire procedure voeren. De openbare aanklager en de verdachte zijn, samen met de advocaat van laatstgenoemde, bij deze procedure aanwezig en hebben het recht ondervraagde personen vragen te stellen. De rechtshandhavinginstanties kunnen de rechtbank ook verzoeken om nadere bewijsvoering, als zij dit in het algemeen belang noodzakelijk achten.

De rechtshandhavinginstanties, die leiding geven aan de justitiële politie, zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van het onderzoek. De justitiële politie stelt het onderzoek ambtshalve in, wanneer een derde een klacht indient bij de politie, of op bevel van het openbaar ministerie.

De rechtshandhavinginstanties of de justitiële politie moeten u in ieder geval inlichten over het feit dat er een onderzoek tegen u is ingesteld en waarom. Bovendien moet u worden meegedeeld dat u als verdachte niet verplicht bent een verklaring af te leggen en dat als u een verklaring aflegt, deze als bewijs tegen u kan worden gebruikt.

Als u het strafbare feit waarvan u wordt beschuldigd, hebt gepleegd en als u bekend (als u schuldig pleit), zal dit een belangrijke verzachtende factor zijn wanneer de rechtbank over uw straf beslist. Een schuldbekenenis heeft echter geen enkele invloed op het verloop van het proces.

ii. Inverzekeringstelling

Het openbaar ministerie en/of de justitiële politie mogen de meeste stappen van het onderzoek zelf en zonder toestemming van de rechtbank verrichten. Het gaat met name om onderzoek en verhoor, identiteitscontroles, inbeslagnemingen, onderzoek aan de kleding van een persoon en van de voorwerpen die hij of zij bij zich heeft enz.

iii. Verhoor

iv. Voorlopige hechtenis

Voor het opleggen en verlengen van voorlopige hechtenis is een gerechtelijk bevel nodig. Hetzelfde geldt voor het gebruik van dwangmaatregelen die verband houden met de grondrechten (bijvoorbeeld huiszoeking op plaatsen die worden beschermd door de onschendbaarheid van de woning, toegang tot bankrekeningen, telefoontaps of analyse van telefoongegevens).

U kunt alleen in voorlopige hechtenis worden genomen als u er sterk van wordt verdacht een strafbaar feit te hebben gepleegd en als er een reden is om u vast te houden (vluchtgevaar, risico van het doen verdwijnen van bewijsmateriaal en risico van het begaan of uitvoeren van een strafbaar feit). Voor uw aanhouding (door functionarissen van de justitiële politie) is toestemming van de rechtbank nodig (tenzij u op heterdaad betrapt wordt of in geval van acuut gevaar).

Voorlopige hechtenis moet worden opgelegd door de rechtbank en ten uitvoer worden gelegd in een gevangenis. De justitiële politie kan u maximaal 48 uur vasthouden alvorens u onmiddellijk naar de rechtbank te verwijzen.

De wet bepaalt niet of en hoe u uw familie of vrienden mag informeren over uw hechtenis. In elke gevangenis zijn sociale diensten beschikbaar om u daarbij te ondersteunen.

De beslissing over uw voorlopige hechtenis moet u worden voorgelezen, zo nodig met de hulp van een tolk. U moet van deze beslissing een schriftelijke kopie krijgen. In de beslissing moet de aard worden vermeld van het strafbare feit waarvan u sterk wordt verdacht. Bovendien moeten alle feiten worden vermeld die naar het oordeel van de rechtbank uw hechtenis rechtvaardigen.

U moet tijdens de gehele duur van uw voorlopige hechtenis worden vertegenwoordigd door een advocaat. Als u er zelf geen benoemt, zal u een advocaat worden toegewezen.

De beslissing van de rechtbank om voorlopige hechtenis op te leggen wordt genomen tijdens een terechtzitting.

U kunt binnen een termijn van drie dagen beroep instellen tegen de beslissing tot het opleggen van de voorlopige hechtenis of nadien tot het verlengen ervan bij de hogere regionale rechtbank (*Oberlandesgericht*).

Elke beslissing tot voorlopige inhechtenisneming geldt voor een beperkte periode. De beslissing tot voorlopige inhechtenisneming is veertien dagen geldig. De beslissing om uw voorlopige hechtenis voor de eerste keer te verlengen is een maand geldig. Een volgende beslissing tot verlenging van uw hechtenis is twee maanden geldig.

De voorlopige hechtenis mag in totaal niet langer dan zes maanden duren, maar kan worden verlengd in verband met de ernst van het strafbare feit.

C. Wat zijn mijn rechten tijdens het proces?

U hebt verschillende rechten, afhankelijk van de verschillende stappen en fasen van het onderzoek:

Onderzoek en bewijsgaring

Aanhouding en voorlopige hechtenis

Strafklacht

Vorbereiding van het proces door de verdediging

U hebt in alle gevallen, ongeacht het specifieke stadium van de procedure, de volgende rechten:

U moet zo vroeg mogelijk worden ingelicht over het feit dat er een onderzoek tegen u is ingesteld, over het strafbare feit waarvan u wordt verdacht, en over uw belangrijkste procedurele rechten.

U hebt in elk stadium van de procedure het recht een advocaat van uw keuze aan te wijzen of bijstand van een advocaat in het kader van rechtsbijstand aan te vragen. Als de feiten of de rechtsvragen complex zijn, kunt u vragen voor de gehele procedure een advocaat in het kader van rechtsbijstand toegewezen te krijgen. In strafrechtelijke procedures tegen buitenlanders die niet vertrouwd zijn met het Oostenrijkse rechtstelsel, zal dit hoogstwaarschijnlijk het geval zijn. In alle gevallen waarin dit nodig is, zal u sowieso een advocaat worden toegewezen als u er niet zelf een aanwijst. Als u niet wordt vertegenwoordigd door een advocaat in het kader van rechtsbijstand, moet u de kosten van de ingehuurde advocaat zelf betalen.

De belangrijkste fasen waarin u een advocaat moet hebben zijn: de gehele periode van voorlopige hechtenis, de gehele duur van de procedure voor opname in een instelling voor wetsovertreders met een geestelijke afwijking, de procedure voor een lekenrechtbank of een assisenjury, of de procedure voor een alleensprekende rechter, als op het strafbare feit een gevangenisstraf van meer dan drie jaar staat.

Om uw dossier te raadplegen;

Om te reageren op de beschuldigingen tegen u om of te zwijgen;

Om te verzoeken om het verkrijgen van bewijs;

Om beroep in te stellen tegen maatregelen van de rechtshandavingsinstanties of de justitiële politie en tegen rechterlijke beslissingen;

Om een vertaler/tolk toegewezen te krijgen.

i. Heb ik recht op een tolk en op vertaling van de stukken?

Als u zich niet voldoende verstaanbaar kunt maken in het Duits, hebt u het recht om een tolk te vragen. Deze zal kosteloos worden aangesteld tijdens uw verhoor. U bent niet verplicht vragen te beantwoorden als de tolk niet aanwezig is en dit wordt u ook afgeraden. De tolk vertaalt de vragen die u worden gesteld in een taal die u begrijpt, en vervolgens uw antwoorden in het Duits.

De tolk moet in ieder geval de informatie en instructies over rechtsvragen die u volgens de wet moeten worden verstrekt, vertalen. Als u dat wenst, zal de tolk u ook bijstaan in uw contacten met een toegewezen advocaat (maar niet met een zelf gekozen advocaat).

Als u in kennis wordt gesteld van een bevel van de rechtshandavingsinstanties of een rechterlijke beslissing, kunt u ook verzoeken om bijstand bij de vertaling van deze documenten. Als u uw dossier wilt raadplegen, kunt u alleen de hulp van een vertaler inroepen als u geen advocaat hebt en het onredelijk is te verwachten dat u zelf voor de vertaling van de relevante delen van het dossier zorgt.

ii. Heb ik recht op informatie en op inzage in mijn dossier?

Als verdachte hebt u het recht uw dossier te raadplegen. Zo komt u meer te weten over het bewijs tegen u. In uitzonderlijke gevallen is het mogelijk dat bepaalde gedeelten van het dossier niet mogen worden ingezien. U hebt te allen tijde het recht uw eigen bewijsmateriaal aan te voeren.

iii. Heb ik recht op toegang tot een advocaat en het recht om een derde op de hoogte te stellen van mijn situatie?

U hoeft geen advocaat in te schakelen, behalve in de gevallen waarin vertegenwoordiging door een advocaat vereist is. U hebt evenwel te allen tijde het recht een advocaat te raadplegen als u dat wenst, ongeacht of u wordt vastgehouden of niet. Ook voor uw contacten met de bevoegde advocaat moet u een tolk ter beschikking worden gesteld.

Als u bent aangehouden en de naam kent van een advocaat door wie u verdedigd wilt worden, kunt u ook rechtstreeks of via de politie contact met hem of haar opnemen. Als u geen advocaat kent, kunt u een beroep doen op de beschikbaarheidsdienst van de balie.

iv. Kom ik voor rechtsbijstand in aanmerking?

U hebt in elk stadium van de procedure het recht een advocaat van uw keuze aan te wijzen of bijstand van een advocaat in het kader van rechtsbijstand aan te vragen. Als de feiten of de rechtsvragen complex zijn, kunt u vragen voor de gehele procedure een advocaat in het kader van rechtsbijstand toegewezen te krijgen. In strafrechtelijke procedures tegen buitenlanders die niet vertrouwd zijn met het Oostenrijkse rechtssysteem, zal dit hoogstwaarschijnlijk het geval zijn. In alle gevallen waarin dit nodig is, zal u sowieso een advocaat worden toegewezen als u er niet zelf een aanwijst. Als u niet wordt vertegenwoordigd door een advocaat in het kader van rechtsbijstand, moet u de kosten van de ingehuurde advocaat zelf betalen.

v. Wat moet ik weten over:

a. het vermoeden van onschuld

Rechtshandavingsinstanties moeten het onderzoek staken als er geen strafbaar feit is gepleegd of als de vastgestelde feiten niet voldoende zijn om de verdachte te veroordelen. In alle andere gevallen moeten de rechtshandavingsinstanties, wanneer de feiten voldoende zijn vastgesteld, de verdachte voor de bevoegde rechtbank brengen.

b. het recht om te zwijgen en geen voor zichzelf belastende verklaring af te leggen

Personen hebben het recht te weigeren te getuigen, onder meer als zij zichzelf of een familielid (artikel 156, lid 1, punt 1) anders zouden blootstellen aan het risico van strafrechtelijke vervolging, of als zij anders het risico lopen verdere belastende verklaringen tegen zichzelf af te leggen bovenop hun eerdere verklaringen in het kader van een tegen hen ingestelde strafprocedure.

vi. Welke speciale waarborgen zijn er voor kinderen?

Als kinderen of minderjarigen zelf slachtoffer of getuige van geweld zijn geweest, hebben zij recht op psychosociale en juridische begeleiding tijdens het proces.

D. Wat zijn de wettelijke termijnen tijdens het onderzoek?

Rechtshandavingsinstanties moeten het onderzoek staken als er geen strafbaar feit is gepleegd of als de vastgestelde feiten niet voldoende zijn om de verdachte te veroordelen. In alle andere gevallen moeten de rechtshandavingsinstanties, wanneer de feiten voldoende zijn vastgesteld, de verdachte voor de bevoegde rechtbank brengen.

Laatste update: 22/06/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

2 - Mijn rechten tijdens het proces

A. Waar vindt het proces plaats?

Het proces vindt plaats voor de rechtbank waar de rechtshandavingsinstanties de definitieve tenlastelegging hebben ingediend. In de regel is dit de bevoegde rechtbank van de plaats waar het strafbare feit is gepleegd. Rechtszaken zijn, op enkele uitzonderingen na, openbaar.

Afhankelijk van het type straf wordt de beslissing genomen door een alleensprekende rechter, een lekenrechtbank of een assisenjury. In lekenrechtbanken of assisenjury's hebben ook leken zitting.

B. Kan de tenlastelegging worden gewijzigd? Zo ja, wat is in dit verband mijn recht op informatie?

Als u eenmaal in staat van beschuldiging bent gesteld, kan de toegang tot de dossiers niet meer worden beperkt. Uiterlijk op dat moment hebt u toegang tot het volledige dossier, waarover ook de rechtbank kan beschikken. De rechtbank bereidt zich voor op het voeren van de procedure.

Als u wilt, kunt u om bewijs vragen om u op het proces voor te bereiden. U kunt met name verzoeken om een getuigenverhoor. In uw verzoek om bewijs moet u de feiten vermelden die u met het betreffende bewijsmateriaal wilt bewijzen. Er kan u ook worden gevraagd de reden op te geven waarom u meent dat het door u gevraagde bewijs relevant is.

Als u tijdens het proces een ander strafbaar feit ten laste wordt gelegd, kunnen de rechtshandavingsinstanties de aanklachten tegen u uitbreiden en kan het proces met de nieuwe aanklachten worden uitgebreid, tenzij daar een zwaardere straf op staat dan op de oorspronkelijke aanklachten.

Bij haar beslissing is de rechtbank alleen gebonden aan de in de tenlastelegging beschreven feiten en niet aan een juridische beoordeling door de rechtshandavingsinstanties. De rechtbank kan het u ten laste gelegde feit anders kwalificeren dan de rechtshandavingsinstanties in de tenlastelegging hebben gedaan.

C. Welke rechten heb ik tijdens de rechtszittingen?

Zoals tijdens de hele strafprocedure hebt u ook tijdens rechtszittingen het recht om te zwijgen. U hoeft niet in te gaan op de tegen u ingebrachte beschuldigingen.

Als u tijdens het proces de belastende feiten erkent, zal dit ook een verzachtende omstandigheid zijn bij het bepalen van de straf. Een schuldbekenenis verandert echter niets aan het verloop van het proces. U wordt niet gestraft als u niet de waarheid vertelt.

Lekenrechters en assisenjury's mogen geen proces voeren waarbij u niet aanwezig bent. Bovendien moet u zich in een dergelijke procedure te allen tijde laten vertegenwoordigen door een advocaat. Er is niet voorzien in de mogelijkheid van een proces per videoconferentie.

Als u het Duits onvoldoende begrijpt, moet er voor het verhoor een tolk worden ingeschakeld. De tolk zal de belangrijkste gebeurtenissen tijdens het proces vertalen in een taal die u begrijpt.

Tijdens de hoofdzitting hebt u ook het recht om verzoeken in te dienen, met name verzoeken om bewijs.

In procedures voor een rechtbank van lekenrechters of een assisenjury moet u zich laten vertegenwoordigen door een advocaat, terwijl in andere typen procedures de aanwijzing van een advocaat facultatief is.

Als u deze zelf gekozen hebt kunt u te allen tijde van advocaat veranderen. Dit mag de procedure echter niet onnodig verlengen.

i. Ben ik verplicht om mijn proces bij te wonen? Aan welke voorwaarden moet ik voldoen om niet bij de gerechtelijke behandeling aanwezig te hoeven zijn?

U bent niet verplicht gedurende het hele onderzoek in Oostenrijk te blijven. U kunt de verdediging van uw rechten tijdens het vooronderzoek (als u dat wenst) ook aan uw advocaat overlaten.

Voor verhoren moet u in principe wel naar Oostenrijk komen. Er kan in het vooronderzoek gebruik worden gemaakt van videotransmissie, maar alleen als de Oostenrijkse rechtshandavingsinstantie daarom verzoekt, als u met deze procedure instemt en als in uw land de mogelijkheid tot een dergelijk verhoor van de verdachte per video bestaat. Telefonisch verhoor van verdachten is niet mogelijk.

ii. Heb ik recht op een tolk en op vertaling van de stukken?

Als u het Duits onvoldoende begrijpt, moet er voor het verhoor een tolk worden ingeschakeld. De tolk zal de belangrijkste gebeurtenissen tijdens het proces vertalen in een taal die u begrijpt.

iii. Heb ik recht op een advocaat?

In procedures voor een rechtbank van lekenrechters of een assisenjury moet u zich laten vertegenwoordigen door een advocaat, terwijl in andere typen procedures de aanwijzing van een advocaat facultatief is.

Als u deze zelf gekozen hebt kunt u te allen tijde van advocaat veranderen. Dit mag de procedure echter niet onnodig verlengen.

Laatste update: 22/06/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

3 - Mijn rechten na afloop van het proces

A. Heb ik het recht om beroep in te stellen tegen de beslissing van de rechtbank?

Een verdachte kan tegen elk veroordelend vonnis in hoger beroep gaan bij een hogere rechterlijke instantie. Tegen vonnissen van kantongerechten (*Amtsgerichte*) en alleensprekende rechters bij arrondissementsrechtbanken (*Landgerichte*) kan onbeperkt hoger beroep worden ingesteld. Het hoger beroep heeft tot doel om zowel de veroordeling als de strafmaat aan te vechten. In deze procedure kunt u ook verzoeken om nieuw bewijsmateriaal te verkrijgen of nieuw bewijsmateriaal indienen.

Bij vonnissen van lekenrechters of juryrechtbanken kunt u alleen in hoger beroep gaan tegen het vonnis, maar niet tegen de veroordeling. Deze vonnissen kunnen alleen worden aangevochten via een verzoek tot nietigverklaring, waarin u zich kunt beroepen op procedurefouten in de motivering van de beslissing en op onjuiste rechtsopvattingen.

U kunt de beoordeling van het bewijs door de rechter niet aanvechten. Er mag geen nieuw bewijsmateriaal worden aangevoerd.

U moet uw voornemen om tegen een beslissing in hoger beroep te gaan hetzij onmiddellijk als het vonnis wordt uitgesproken, hetzij binnen een termijn van maximaal drie dagen kenbaar maken. De rechtbank zal het vonnis vervolgens schriftelijk aan u of uw advocaat betekenen. Uw advocaat moet het beroep dan binnen een termijn van vier weken schriftelijk instellen.

Het openbaar ministerie heeft hetzelfde recht van beroep.

B. Wat zijn de beroepsmogelijkheden?

Een verdachte kan tegen elk veroordelend vonnis in hoger beroep gaan bij een hogere rechterlijke instantie. Tegen vonnissen van kantongerechten (*Amtsgerichte*) en alleensprekende rechters bij arrondissementsrechtbanken (*Landgerichte*) kan onbeperkt hoger beroep worden ingesteld. Het hoger beroep heeft tot doel om zowel de veroordeling als de strafmaat aan te vechten. In deze procedure kunt u ook verzoeken om nieuw bewijsmateriaal te verkrijgen of nieuw bewijsmateriaal indienen.

Bij vonnissen van lekenrechters of juryrechtbanken kunt u alleen in hoger beroep gaan tegen het vonnis, maar niet tegen de veroordeling. Deze vonnissen kunnen alleen worden aangevochten via een verzoek tot nietigverklaring, waarin u zich kunt beroepen op procedurefouten in de motivering van de beslissing en op onjuiste rechtsopvattingen.

C. Wat gebeurt er als ik word veroordeeld?

i. Strafrechtregister

Het directoraat van de federale politie in Wenen houdt een strafregister bij voor heel Oostenrijk. Het bevat met name de volgende informatie:

alle definitieve veroordelingen door Oostenrijkse strafgerichten;

alle definitieve veroordelingen door buitenlandse rechtbanken van buitenlandse onderdanen en personen die hun woon- of verblijfplaats in Oostenrijk hebben; en

alle beslissingen van nationale en buitenlandse strafgerichten in verband met deze veroordelingen.

Tegen inschrijvingen in het strafregister kan geen beroep worden ingesteld. Naargelang van de ernst van het misdrijf worden ze na een bepaalde periode geschrapt.

v. Uitvoering van vonnissen, overbrenging van gevangenen

Als u dat wilt of ermee instemt, kunt u uw straf in uw eigen land uitzitten. De regels die daarvoor gelden kunt u vinden in het Verdrag inzake de overbrenging van gevangenen (met name artikel 3).

Laatste update: 22/06/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.